

בש"פ 5537/19 - ליאוניד מלך נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 5537/19

לפני:

כבוד השופט נ' הנדל

העורר:

ליאוניד מלך

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי באר שבע
מיום 6.8.2019 במ"ת 46658-04-19 שניתנה על ידי
כבוד השופט א' חזק

תאריך הישיבה:

כ"ו באב התשע"ט (27.8.2019)

בשם העורר:

עו"ד איתמר סיון

בשם המשיבה:

עו"ד ארז בן-ארויה

החלטה

1. מונח בפניי ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע (מ"ת 46658-04-19, כב' השופט א' חזק) לפיה נדחתה בקשתו של העורר לקבלת תסקיר משלים. לפני למעלה מארבעה חודשים הוגש כתב אישום נגד העורר המייחס לו עבירות של הצתה ופגיעה בפרטיות. לא התעוררה מחלוקת בדבר קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר. בעניין החלופה, נבדקה האפשרות של שחרור המשיב לקהילה טיפולית סגורה לטיפול בהתמכרותו של העורר לאלכוהול. באותו תסקיר עלה כי העורר אינו מעוניין במסגרת הזו. כחלוף חודשיים הודיע כי כעת הוא אכן מעוניין במסגרת טיפולית ועל בסיס זה ביקש הסניגור מבית המשפט המחוזי להורות על קבלת תסקיר נוסף.

2. אכן, יש מקום לגמישות מסוימת בהזמנת תסקיר מעצר בבקשות מעצר עד סיום הליכים, אך לא בכדי המחוקק לא הורה על קבלת תסקיר מעצר חובה והשאלה היא האם להזמין אם לאו חייבת להיות עניינית וקונקרטית.

כדי להכריע בבקשה, נכון יהיה לציין את העובדות שהוכחו לכאורה. בין הנאשם והמתלוננת קיים קשר זוגי שהסתיים. ביום האירוע התקשר העורר ללא הרף ממכשיר הטלפון שלו אל המתלוננת, ומשלא נענה המשיך להתקשר

ממספר טלפון חסום. כאשר ענתה לחלק מן השיחות החסומות, הבהירה המתלוננת לעורר כי אינה מעוניינת לדבר איתו. מאוחר יותר באותו היום הגיע העורר לביתה של המתלוננת בו שהתה באותה עת יחד עם ילדיה בני 3 ו-4 וחצי, אשר ישנו. העורר דפק על הדלת ואמר למתלוננת שהוא רוצה לדבר איתה. היא השיבה שאין להם על מה לדבר וסירבה לפתוח את הדלת. בשלב זה העורר עזב את המקום אך תוך דקות חזר לבית תוך שברשותו בקבוק עם חומר בנזין. העורר דפק בשנית על הדלת אך המתלוננת סירבה לפתוח את הדלת. מיד לאחר מכן שפך העורר בנזין על שטיח הכניסה של הבית כאשר הבנזין נשפך גם לתוך הבית. המתלוננת התקרבה לדלת הכניסה והעורר הצית את הבנזין ועזב את המקום. האש שהצית אחזה בשטיח הכניסה והחלה להתפשט תוך שהיא פגעה בדלת ואף התפשטה לתוך הבית - אל הקירות שבכניסה לבית ועל הקיר שבגג המדרגות. המתלוננת כיבתה את האש בעזרת מים וחייגה למשטרה. כתוצאה מהשריפה נגרם נזק לדלת הבית ולשטיח הכניסה ונזקי פיח ועשן לקירות.

3. העובדות הוצגו בפירוט כדי ללמד על המצב המסוכן שיצר העורר לרבות משמעות הדבר לגבי עוצמת עילת המעצר. ועדיין, מצוות המחוקק היא לתור אחר חלופה היה וניתן. באשר לבקשה לתסקיר נוסף, בית המשפט המחוזי נתן מענה ענייני לכך. כפי שהסביר, ההמלצה השלילית לשחרור למסגרת הטיפולית אינה קשורה לאי הסכמת העורר. שירות המבחן שם דגש על כך שהמתלוננת הביעה חשש ממשי לפגיעה נוספת בה ובילדיה, וזאת לצד הערכת השירות כי העורר יתקשה לשהות ברחוק ממנה לאורך זמן. על כן נקבע כי השחרור לקהילה הטיפולית לא ייתן מענה ראוי. לנוכח זאת, לא נפלה טעות בהחלטת בית משפט קמא שלא לקבל תסקיר מעצר. עניינו של העורר נבדק לפני זמן קצר ונימוקי בית משפט קמא משכנעים. נכונותו של העורר להיכנס למסגרת טיפולית כיום אינה הופכת את החלופה לחלופה ראויה אשר בכוחה להשיג את מטרת המעצר בדרך אחרת שפוגעת פחות בחירותו.

4. הערר נדחה.

ניתנה היום, ד' באלול התשע"ט (4.9.2019).

ש ו פ ט